

Puntala-Rock 23.–24.7.2004

Puntala-Rockiin lähdin Päivin kanssa Vaasasta hyvissä ajoissa perjantaina, kyydissämmme Norjanvieras Pål. Matkamusiikkina soivat Paprika Korps ja War Of Words. Seinäjoelta poimimme kyytiin kuuluisan Valse Triste -yhtyeen maineikkaan laulusolistin Waskyn julmetun kookisoinen matkatavaroinen. Matka sujui leppoisasti Waskyn esitellessä Norjanvieraalte tienvarren nähtävyyksiä tyyliin "Finnish wildlife. Wild horses." Matkamusiikkina soi No Hope For The Kids, kunnes Wasky pakkotti soittamaan jotain norjalaisista kokeelmakasettia siihen saakka, kunnes hieman ennen Tamperetta sain ovelasti maaniteltua soittimeen laitettavaksi *This Is Boston Not LA* -kokoelman, jota on kuunneltava vähintään kerran päivässä. Vihellelläni erästä tuon kokeelman F.U.-piisiä onnistuinkin sitten jopa ajamaan ohi tärkeistä risteyksestä, mutta onneksi niitä ristejysiä oli muitakin, joten pääsimme perinteiseen pysähdyspaikkaamme Pirkanan keskustaan. Siellä opin Pällille, kuinka Suomessa ostetaan banaaneja. Wasky puolestaan herätti huomiota kassajonossa imeskelemällä vuotavaa kaljatölkkiään.

Perillä olimme kerrankin ajoissa. Silti paikan päällä näkyi olevan yllättävän paljon porukkaa jo tuolloin. Loppuilla kuluin sitten vuoroellen levymyyntipöytäjä pitään ja yhteyttä katselein. Pari yhteyttä jäi jopa mieleen. Sanotaan nyt pari sanaa niistä, joista on edes jotain sanottavaa... Frivolvol toimi myös livenä, näköjään. Umpisulois esitti Appendix-piisejä. Ei ne tietenkään alkuperäisen tasonaisesta kuulostaaneet, mutta piisit ainakin olivat hyviä ja tuttuja.

Dad's Army kuulosi erittäin mukavalta punkrockilta. Japella vaan oli kummallinen [tai tarkoituksellakin provosoi] vittuilla päällä koko ajan. Tietty määrä keskisormiasennetta on ihan peristävää, nyt alkoi kuitenkin jo kyllästyttää jatkuva vittuilla yleisölle, koska pitemmän päälle siitä alkoi saada sellaisen kuvan kuin Jape pitäisi yleisöään tyhänään. Mieleeni jäi esimerkiksi sen suuntainen heitto kuin "vittu tuollaissa Crass-paitoja mä on nähnyt jo monta vuotta sitten eikä mikään on vittu muuttunut, mitä saatanaa te luulette saavuttavanne" jne. Rakentavaa kritiikkiä... No joo, kyllä minäkin olen nähnyt Crass-paitoja jo kauan ja mynnään, että punkista löytyy paljon myös sellaista "puheta vailla tekoja" -asennetta. Tuollaista kommentteista jäi nyt kuitenkin sellainen kuva kuin punk olisi Japan mielestä jäänyt pokkeraan paikoiilleen ja Puntalan yleisö olisi vain jokin muinaisreliikki. Tämä taas herättää kysymyksen, onisiko jonkun henkilön tiedoissa päivittämissä varaa. Ei se ihan niin ole, että porukka vain pitää Crass-paitoja ja velloo menneisyydessä eikä mikään muutu. Tosiasiaassahan tämä ns. punk-kulttuuri on kokenut aikamoisia muutoksia näiden yli 20 elinvuotensa aikana. Tietyt ongelmat tuntuvat toki pysyvän vuodesta toiseen, mutta paljon on menty monessa asiassa eteenpäinkin. Jos jollain on vanhan anarkopunk-yhtyeen paita punk-keikalla, ei se ole välttämättä todistus siitä, että punk-kulttuuri on arautunut paikoiilleen. Se voi merkitä myös sitä, että tämä kulttuuri on tietoinen omasta historiastaan ja juuristaan, kuten ehdottomasti pitääkin olla.

On hienoa, että ihmiset muistavat vanhat, legendaariset yhtyeet, jotka olivat aikoinaan potku monen ihmisen innostukseen punkiin – tai avasivat yleisen mielipiteen vastaisten näkemysten esille tuontiin. Samalla on hienoa, että täällä hetkellä, vuonna 2004, tulee aivan julkattomasti uusia, kovaa punk/hc-yhtyeitä, jotka vuorostaan (toivottavasti) aavaavat uusien ihmisten silmiä. Uusia levyjä ilmestyy ympäri maailmaa niin helvetinmäärin vauhtia, ettei perässä ole edes mahdollista pysyä. On DIY-pohjalta toimiva yhteydenpitoverkko, lukematon määrä riippumattomia, ei-kaupallisia pohjalta toimivia levylafkoja, distribuuvereita, keikkajärkkäjiä, zinentekijöitä jne. [esim. Puntalassakin toimi jo punk-kaljanmyynti-osuskunta, tsi! -J] Kyllä punk sittenkin menee eteenpäin ja kehittyä kotoja ajan. Ei se ole jäänyt pelkästään vellomaan menneissä vuossissa (joskin niin tekevä yskälistö löi töttyä aina joustusta).

Puh, voisin jatkaa sivukaupalla, mutta takaisin asiaan... Ilman pääesityntyjä Citizen Fish kuulosi hienolta, joskin nytkin huomasin, että kyllä ne loistavat *Life Size* -levyn piisit ovat keikkallakin niitä huippuhetkiä, ainakin minun mielestäni. Nyt tippuivat niskaan kuitenkin illan ensimmäiset sadepisarotkin, onneksi niitä ei kuitenkaan tullut liikaa.

Citizen Fishin soittaessa katselin yli lentävän lentokoneen laskeutumisalvaja. Tuli mieleen, että jos matkustajakone nyt rysäyttäisi yllättäen keskelle päälavan etuosaa, menisi siinä kertapamauksella melkoinen osa Suomen punk-populaatiota. Siinä olisi MRR:llä ja Profane Existencellä kirjoittamista. Aikamoinen aukko siinä tulisi...

Illan pääteeksi Valse Triste soitti vielä akustisen Onnenpyörä-keikan. Valitettavasti kitara kiersi sen verran lujaa, että musiikillista nautintoa häittäsi jatkuva, korvini käyvä vinkuminen. Sangen viihdyttävää silti, monella tasolla.

Lauantaina VT otti akustisen esiintymisen uudelleen, tällä kertaa ilman vinkumista. Kuulosti kuitenkin paremmalta kuin yöllä. Toimii se näinkin. Tuon jälkeen Wirtaset soitti juovuvasti Ramones-piisejä.

Vähän sen jälkeen piti rientää uudelleen samalle paikalle katsomaan nuorten nassikoiden Akupunktioita, josta olin kuullut kehuja kommentteja. Kova oli suksee pojilla, yleisöä oli kerääntynyt pikkulavan edusta täyteen eikä syyttä, sillä Akupunktio kuulosi hienolta. Se kuulosi paljolti juuri sellaiselta aidoilta, teeskentelemättömältä 82-hc:ltä kuin ne alkuperäiset vanhat suomalaiset hc-bänditkin, Bastards:in sun muut. Ehkä tämän tyyliä h:n soittaminen vaatii jonkinlaisia murroksisyyttä. Akupunktio oli osittain kurositeetti, mutta samalla se toimi ihan oikeasti. Asialliset sanoituksetkin ja kaikki. Hienoa nähdä, että mukaan on tulossa uutta verta – ja että eivät kaikki 13-vuotiaat kuuntelekaan rappia. Sydäntä lämmittävää.

Päälavalla pari tuntia myöhemmin soittanut virolainen Totally Obnoxious vastasi festivaalien punkeimmasta ulkonäöstä värjättyine keeseineen ja piikkituokineen. Hienon näköistä, valitettavasti vaan musiikillisesti bändi ei ollut mikään ikimuitosten.

Heartburnia en nähty, mutta myyntipöydän ääreen kantautuvi kivan kuloista punkrockia ja voisin melkein vannoa, että lopussa ne soittivat Reagan Youthin *Degeneratedin*. Toivottavasti erehdyin, sillä Reagan Youth on suursuosikeijani ja tuo piisi olisi ollut pakko kuulla lavan edessä seisoen, mikäli sellainen olisi soitetu...
Abduktio puolestaan todisti jälleen kerran olevansa aivan eri yhtye kuin muutama vuosi sitten. Hatunostoa taas kerran. Saksalainen Solid Decline kuulosi myös rankalta yhtyeeltä ja mikä ettei olisi kuulostanut, onhan se käsittäkseni nimensä vaihtanut Y.

Hero Dishonest on miehistöinhähdöksistä huolimatta näköjään edelleen maamme eterivih hc-yhtyeitä. Live-energiaa bändillä on niin saatanasti eikä piiseistään löydy moitittomia. Ja vilkkaasti liikkuvat ja hommaan eläytyvät laulusolistit tekevät tietysti myös paljon. Iävä kuulla, että taas lähtee yksi jäsen pois Hero Dishonestista, tällä kertaa laulusolista Tuukka. Miehen viimeisen keikan kunniaksi häneltä repäistiin housut pois sotton lopuksi. Lopeta siinä sitten varsin kunniaakasti, kun seisoit lavalla perse paljaana...
Maniac Miracles, jonka levyistä olen pitänyt, oli suurin pettymys. Yllättävän surkean ja löysän kuloista, mistä sitten johtuikaan. Ei kyllä se Ääritilakaan hurmokeus nostanut. Vika oli varmaan minussa, sillä onhan niiden levyillä potentiaalisia hittiipiisejäkin. Ehkä sekin vaikutti, että tunnelma festivaalilla tuo mielestäni yleensäkin jotenkin vaieluta juuri noihin aikoihin! Sen sijaan War Of Words oli todella hienoa nähdä livenä. Loistavia punkrock-piisejä. Hypistelän niiden 12-tuumaisia Jukketin myyntipöydällä ja taidanpa olla niin kova fani, että ostan samat piisit kahteen kertaan eli hommaan vielä viivyylikin CDR:n lisäksi.

Ruidosa Inmundicia sitten... Tästä chileiläs-itävaltalaisesta yhtyeestä olin kuullut niin raivoisia kehuja bändin Euroopassa nähneiltä punk-musiikoilta, että odotukset olivat joita jo pelottavan korkealla. Pelkäsin, että saatan tippua korkealtakin odottaessani aivan liikoja pelkkien kuulopuheiden perusteella. Vaihdoin ennen keikan alkua pari sanaa yhtyeen laulusolistin kanssa, kysyen lopussa ovelasti: "Do you like Los Crudos?". Tytön silmiin syttyi semmoinen hehku tuon nimen kuullaessaan, että viimeistäkin sinä hetkenä uskoin, että nyt pikkulavalla kohta lähtee ja luja. Kun lisäksi kuulin yhtyeen aikovan soittaakin kaksi Crudos-piisiä, alkoi kulua valumaan.

Ju kun Ruidosa Inmundicia aloitti, se oli oksat pois! Vihdoin sain hyvityksen sille valitettavalle tosiasialle, etten koskaan päässyt näkemään Los Crudusia livenä. Tämä oli lähes yhtä kova, ainakin siltä tuntuu juuri sillä hetkellä. Semmoinen helvetinmoinen intensiteetti huudossa, että... Ei perkele... Crudos-piisit kävin hippimässä lavan edessä ja sitten taas huojumaan ja nyökyttelemällä typerä onnennivernitys naamalla. Se virmistus tuli siihen sillä samalla sekunnilla kun huuto alkoi lavalla, enkä saanut sitä pois vaikka tiesin takuuvarmasti näyttäväni idiootilta. Se nyt vaan oli niin upeaa, mahtavaa ja fantastista!!! Sen vain sanon, että pelkästään tämä yksi yhtye olisi ollut Puntalan tulo arvoineen. Sa nähdä, saavakko ne vangittua levylle tuon tulkuttoman kovan raivon ja energian...
Niinhän siinä kävi, että tuon kokemuksen jälkeen edes itse Skitsystem ei tehnyt juuri minkäänlaista vaikutusta. Sen sijaan viimeisen soittanut Subhumans teki. Siltä ne tulivat, kaikki ne "hittipiisit", joita olin nuorempana soittanut silmät ihastuksesta osuymyrkäisinä. Nyt ne olivat taas ihastuksesta myymyrkäisinä – ja tällä kertaa niiden edessä oli tuo loistava yhtye ihan itse, elävänä. Ja ne piisithän ovat suunnilleen yhtä hittiopoturia, siitä ei pääse mihinkään. Loikin lavan edessä välillä kuin aroupu, välillä taas tuijottelin lavalla koikkeheltivää Dickiä, miestä, jonka ääni oli niin tuttu, mutta jota en ollut omin silmin vielä paljon päässyt näkemään. Nyt ei tarvitse sitäkään harmitella kuolinvuoteella. Hieno keikka, hieno bändi, hienoja piisejä, hieno lopetus illalle ja tämänkertaiselle festivaalille!

-Arto Hietikko-

PERJANTAI

Puntalan reissu minänsi jäädä kokonaan väliin jouduttuani ongelmiin töissä työvuorojen kanssa, josta johtuen pääsin lähemmäksi Puntalaa vasta perjantai-iltana. Perille pääsimme kuitenkin jo joskus seitsemän aikoihin, joten mehän olimmekin "ajoissa" Alku menikin juomien tyhjentämisessä ja fiilikseen päässä, että ensimmäinen bändi minänsi näimme oli Kohu-63. Kovassa vedossa näyttivät jopa olevan. Ja sen verran menossa olin minäkin jo silloin ettei ole suurehkoja muistikuvia bändistä loppupeleissä.

Kohun jälkeen jatkoin nestehukan poistamista ja kiertelin aluetta läpi tavaten paljon vanhoja ja uusia tuttuja. Kämäsilläkin tuli vierailtua ja käteen jäi muutama erinomainen viivylly. Ajantaju hävisikin mukavia juttellessa ja siitä johtuen missään taas bändejä ja näinkin perjantaina enää vain No Shamen ja Citizen Fishin. S...I.K.A.:n missaamista en anna itselleni anteeksi! Ikinä!

No Shamen keikka oli taas kerran mahtava. Olo oli kuin uitetulla koiralla hikiältaassa. Oli pakko mennä telloille hakemaan leipää ja olutta. Ruokailun jälkeen oli hyvä istahtaa distrokotokseen katselamaan Citizen Fishin soittoa, koska vetää oli alkanut satamaan hiukan. Soitto luisti ja meno oli kova, tosin sade taisi pelotella ihmisiä hieman, vaikka punkarit nyt viimeisenä olisi sokerista tehty! CF:n keikka tuntui kovin rutiinimaiselta, eikä ollut ainakaan minua kohdallani elämästä mustilusta kokemus.

Meno jatkui vielä yömyöhään bändien jälkeen.

LAUANTAI

Yö oli helvetti! Nukuin kaverin teltassa, teltta vuosi tuhton kannet viivyylistään ja kastellen ruokani. Selkä tuli myös kovin kipeäksi, enkä pystynyt liikkumaan täysin koko aamuna.

Yhdenoista loppua lähdimme kaverin kanssa bussipyssäille kohti keskustaa. Olut oli lopussa ja jokin pizzakapakkakin oli mielessä. Kiirettä täytyi pitää, koska halusin olla alueella taas yhden maissa, koska Rejected soittaisi silloin. Bändin Worth The Painin kaikkia tekemä siltä on viime vuoden parhaita seisvoja! Ja nyt oli korkea aika nähdä heidät livenä. Kovan settin pojat soittivatkin, vaikka näin aamutuinaam ihmiset taisivat nukua, kun keikaasi eli kovin montaa ihmistä näkynyt. Minäkään en jaksanut keikkaa pogoo, vaan istun rauhaassa "beer-free" -alueen reunalla, juoden.

Serauravaan oli Aivolävitys, jota olen odottanut koko Puntala-reissun ajan. Meninkin hyvissä ajoin kaverin kanssa lavan altaa heiluttamaan ja kannustamaan heitä lavalle. Kerran olen heidät nähnyt ennenkin, mutta eivät he ole pahemmin etelään päin suostuneet tulemaan soittelle... Keikka oli parempi mitti se *Siperiassa* oli tänä vuonna aikaisemmin, mutta yleisöä oli kovin kovin vähän, mikä esti 100% täydellisestä fiiliksestä.

Sitten oli taas hengähdystauko. Olo oli nuutunut. Kauaa ei lepoitkehä kestänyt kun juosttiin taas kohti lavaa. Abduktio oli aloittamassa. Abduktiosta olen aina tykännyt, mutta koskaan se ei ole mikään huippu ollut, mutta keikan jälkeen mieli kyllä muuttui! Uuden levyn biisit olivat todella tarttuvia ja jossain kappaleessa oli ska-osuuskini. En sitte tiedä oliko se vain "livespessu" vai kuuluuko se johonkin biisiin. Mutta nyt on Abduktion MCD ostoslistassa!

Serauravaan vuorossa oli Lähdon Aika, jonka näin joskin Hyvinkäällä viime keväenä. Yhde bändi, mutta en jaksanu keskittyä/kiinnostua nyte. Klo. 18.25 iski Akupunktio punkkarien sydämiin. Kolme n. 13-vuotiaasta klopia soitti fasmisin vastaisia biisejä. Itse en tuossa iässä samaan olisi pystynyt. Pystyisikö moni muukaan? Akupunktio herkelti yleisöä ja soitti vielä hetken odotuksen jälkeen enorenkini! 1-3 soinnun biisejähän ne olivat, mutta... sanaton olen.

Akupunktio jälkeen otellutlaan. Viimeinen Kolonna aloitteli. Siellä hyppi joku helvetin lohikäärme Puff myös lavalla. Olihan se ihan hyvä huumoriryitys, mutta se näytti enemmän vituttavan kuin naurattavan yleisöä. VK-fanit on tiukkiksi!

Bändit ei jaksanut kiinnostaa, joten menin rannalle istuskelemaan. Sinne sitten esykylin eräs tänään soittanut suosikkityhtyeeni. Ja loppuilla menikin sitten poikien kanssa leikkissä. Subhumansin enoren vielä näin. Heti Subhumansin jälkeen autoon ja kaverin luo jatkolle.

-PePe-

RUIDOSA INMUNDICIA

FALSE TRISTE

kuvat
Tero Koski

"MINUN PUNTALANI"

Pakkohan se on hieman hehkuuttaa tämänvuotista Puntala-rockia, kyseessä oli nimittäin mielestäni ehdottomasti paras rokki tähän mennessä! Paitsi että bändit olivat enimmäkseen hyviä, myös fiilis oli hyvä: Itsekin kävin Provinssissa (tosin liftaamalla ja ilman pääsylippuja), Abduktio-Zuge vieläpä liivahti portista ilmaiseksi tsekkaamaan Hivest ja DEPin, hah! ja siihen vituttavaan megapaskaan Puntalaa ei voi edes verrata. Lopetin itse dokkaamisen vasta hieman yli vuosi sitten, mutta jostain syytä tämä oli minulle jo kolmas Puntala-peräkkäin selvin päin, eikä kyllä mennyt hermot sitten yhtään (no ehkä siellä nyt muutaman urpokin totuuden nimissä heilui). Ruokapuolesta näköjään valittetaan joka vuosi, mutta eipä mulla nyt mitään murrakritiikkiä ainakaan ole tarjolla: itse safsakin kaksi kertaa (kannattaa soittaa useissa bändeissä, nääs) ja vaikka olen ehkä parempaakin ruokaa joskus syönyt suurempiakin annoksia, niin mielestäni hinta-laatusuhde ei vielä täyttynyt aseellisen ryöstön tunnusmerkkejä. Artistin ominaisuudessa olen tyytyväinen saamaani kohteluun.

Bändeistä: Ensimmäkin ottaisin hieman kantaa tähän pääesitynty-kysymykseen. Mun mielestäni punkin ja hardcoren ideana on mennä eteenpäin, keksiä uusia juttuja ja pysyä tuoreena niin musiikillisesti kuin sanomallisestikin. Sen vuoksi näkisin itse mielelläni Puntalankin pääesityntyjänä joskus jonkun suositon, hinta-laatusuhteeltaan toimivan uudemman bändin sen sijaan, että luonnollisen kuoleman aikanaan kokeneita legendaarisia virtelmäilä lavoilta raahaatan. Toki ympärään kyllä että vanhemman polven punkit kastelevat housunsa joka kerta Dischagen jne. nimen kuullaessaan, mutta itse kyllä pyrin (ja ehkä siihen en. syytä myös neljäkymppisiä punjeja objektiivisemmin pystyn) arvioimaan bändejä nimenomaan päivän kunnon perusteella vanhojen merittien sijaan kuten NHL-valentaja maalivahtejahan. Tosin tähän kesän artististaahan Citizen Fish on aktiivinen bändi eikä mikään väljätynyt lämmittely (ja niiden keikka olikin tuo hyvä!) ja Subhumansin nykyään taas oikeasti toimiva orkesteri. Subhumans oli myöskin mielestäni hyvä ja hakkasi edellisesken löysät läskistyneet pullamössö-Conflictiit ja Dischaget 6-0!!!

Muista bändeistä kovin oli ehdottomasti chileiläs-itävaltalainen Ruidosa Inmundicia, aivan törkeän kovaa pahaota ja kun siihen vielä lisitään kaksi Crudos-coveria, niin housuihin minänsi tulla! Skitsystemillä oli epäkiittolinen osa soittaen päälavalla näiden jälkeen: ei meinannut paljon jaksanut d-biitti enää kiinnostaa kun kaikki nopeusrajoitukset oli jo pikkulavalla rikottu. xSxIxKx Sloveniasta oli toimivaa thrashia, ei mitään ihmeellistä mutta nopeaa! Muut ulkomaaan elävät olivatkin sitten joku pasjoja tai jäivät kuulematta. Kotimaista Hero Dishonest oli vähän saatanan hyvä, mutta se ei varmaan ole enää mikään uutinen! Kaikkia en ehtinyt/jaksanut alusta loppuun tsekata, mutta vakuuttavia olivat myös The Heartburns, Rytmihäiriö ja War Of Words. Pikkulavalla suurin osa etenkin jonkinlaisia hardcore soittaneista bändeistä kärsi aivan totaalisen pakosta soundeista (kyllä, olen hifisti) ja osa kotimaista oli tullut nähtyä jo niin monen kertaan, että mitään uutta sanottavaa ei ole. Akupunktioista tuli toki hyvä fiilis. Muutama bändi oli toki aamun mukaisesti suhteutettua aivan taatista paskaa (kaikki 77-punk/gootti tms. -hommat mun puolesta joku ekoiksi päälavalle tai sitten pikkulavalle, kun ei niitä ole katsomassakaan kuin kymmenen ihmistä) ja jotkut taas pystyivät mielestäni huomattavasti parempaankin (esim. Rejected). Nettikeskustelusta olen samaa mieltä eli toivon mukaan jatkossa vähemmän käppäpunkkia jos joku vaihtoehtoinen, mutta silti kiinnostava artisti on tilalle tarjolla. Ja se Against Me! soittamaan ensi kesänä, kiitos.

Lämpimiä ajatuksia ja kiitokset omen bändieni (Abduktio & Frivolvol) puolesta Mikolte, Tarjalle ja muille järkkäijille (annatte esimerkiksi kaikille, kuten TuomasGeddonille siitä ettei punk lopu siihen kun täyttä 28, hah hah!) ja tervetseivät perseestä kaikille roskaajille, kännissä hölmöilytoijille, vessan hajottajalle ja sille tyypille joka kävi speideilemään Saata-Makelle – se on kovempi jätkä kuin tollanen väkivaltaisen random-nuol! Näin toivoo liikaa sulkeita tekstiänsä tunkenut ystäväne emotukassaan

-Mikko Suikkanen-

PS: Frivolvolin (+ parin muun bändin) treenikämpä Tampereen Pynnkillä tosiaan oli murtovarkauden kohteena Puntalaa edeltävällä viikolla. Yhtyeemme kannalta ikävintä oli sangen harvinaisen punertavan baritonikan varastaminen... mukaan lähti myös muita soittimia ja laitteita. Jos joku epäilyttävä tyyppi sinulle musaveikeitä kaupittelee tai muuten tiedät jotain tästä keikasta, ota yhteyttä: frivolvol@hotmail.com. Palkkioksi teetä ja sympatiaa.